

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Solvuntur objectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

mitas. Tertiò: quia est averfio ab ultimo fine fupernaturali, quemadmodum gratia est habitua- lis converfio in ipfum. Quartò: quia est volun- taria terminativè ex peccato Adami tanquam peccato totius naturæ. Ac Quinto: quia est de- lebilis per infufionem gratiæ baptifmalis. Sex- tò: quia est privatio debiti ordinationis habi- tualis in finem fupernaturalem, & habitualis con- formitatis cum lege fupernaturali, quæ in gratia fandiificante confiftit.

§. II.

Solvuntur Objectiones.

5. **O**bjicies primò authoritatem S. D. ad Anni- baldum d. 30. a. 2. ubi dicit, quòd peccatum originale confummativè est privatio iuftitiæ. & ori- ginaliter confiftit in ipfa habitu dine ad commutabi- le bonum ex peccato primi parentis relicta: ergo non confiftit formaliter in privatione. Item hæc cit. q. a. 1. in c. peccatum originale dicit effe ha- bitum, ficut eft agritudo. Et ad 1. vocat habi- tum corruptum, & languorem naturæ: fed ifta dicunt aliquid pofitivum.

Refpondeo ad 1. Tò originaliter accipi à S. D. pro materialiter & difpofitivè, & Tò confumma- tivè pro formaliter, ut verba fuperiùs allegata cla- rè explicant. Et ad alterum dico, ut priùs, pec- catum originale à S. D. vocari habitum & lan- guorem ex triplici caufa: primò fimilitudinariè propter habitualem permanentiam, quam habet in anima adinfar cuiuslibet peccati habitua- lis. Secundò caufaliter; quia fublata iuftitià origi- nali confequitur fomes concupifcentiæ, & inor- dinatio potentiarum, quæ pertinent ad materiale peccati originalis. Tertiò dicitur habitus ma- terialiter, in quantum pro materiali habet inor- dinatam difpofitionem partium animæ; ficuti mor- bus corporalis pro materiali dicit ipfos humores inordinate difpofitos, pro formali autem priva- tionem, quæ tollitur æqualitas fanitatis, inquit S. D. cit. a. 1. ad 1.

6. **O**bjicies fecundò ex ratione, & quidem primò. Pœna peccati originalis non eft originale pecca- tum: fed fubtractio iuftitiæ originalis fuit facta in pœnam peccati Adami: ergo non eft ipfum peccatum originale. Majorem habet S. D. q. 5. de malo a. 1. in c. fic concludens: *Conveniens pœna peccati originalis eft fubtractio gratiæ, & per confequens vifionis Divinæ, ad quam homo per gra- tiam ordinatur.*

Secundò. Si DEUS parvulum per gratiam u- nionis hypoftaticæ fandiificaret, fine infufione gratiæ habitua- lis, eò ipfò deleteretur peccatum o- riginale, & tamen non tolleretur privatio gratiæ fandiificantis: ergo peccatum originale eft fe- parabile à privatione gratiæ, & confequenter non poteft formaliter in illa confiftere.

Tertiò. Si peccatum originale formaliter con- fiftet in privatione iuftitiæ originalis, tunc eò ipfò, quòd per baptifmum deleatur peccatum o- riginale, reftitueretur iuftitiæ originalis: fed hoc non fit: ergo. Sequela patet: quia privatio formæ non tollitur nifi per formam oppofitam; fi ergo aufertur privatio iuftitiæ originalis, con- ferri debet ipfa iuftitiæ originalis.

Quartò. Peccatum originale adæquatè fum- ptum non minùs dicit converfionem ad bonum commutabile, quàm averfionem ab ultimo fine: ergo adæquatè non confiftit in fola privatione.

Refpondeo ad 1. ut fup. de peccato habitu- ali, fubtractio feu privatio iuftitiæ originalis facta eft in pœnam peccati, ut eft negatio phyficè fpecta- ta, & à DEO per fubtractionem influxus, conce- do; ut privatio moraliter fpectata, & caufata ex peccato Adami, nego. Item: eft pœna, quan- tum ad effectus fecundarios, qui funt fubjectio appetitùs inferioris ad fuperiorem, exemptio à morte, & infirmitatibus, concedo; quantum ad effectum primarium, qui eft fubjectio animæ ad DEUM, nego: eodemque modo diftincto con- fequente, nego confequentiam.

Ad 2. nego antecedens, etiamfi enim in illo cafu non daretur parvulo gratia fandiificans, ut in fe, daretur tamen ut eminenter contenta in fuperiori dono gratiæ hypoftaticæ. Unde fi dic- cas: privatio non tollitur nifi per formam oppo- fitam: fed forma oppofita eft gratia: ergo priva- tio non tollitur nifi per infufionem gratiæ; fed hæc non infunditur ex hypothefi: ergo. Re- fpondeo diftinguendo Minorem: forma oppofita eft gratia vel formaliter, vel eminenter talis, con- cedo; folum formaliter talis, nego: ergo non tollitur nifi per infufionem gratiæ, nifi hæc fup- pleatur per gratiam fuperiorem, & fubftantialem, concedo; fi fuppleatur, ut contingit in hypo- thefi, nego confequentiam.

Ad 3. diftinguo majorem, reftitueretur iuftitiæ originalis, quoad aliquem & primarium effe- ctum, qui eft fubjectio mentis ad DEUM, con- cedo: quoad omnes fecundarios effectus, priùs me- moratos, nego.

Ad 4. diftinguo antecedens: peccatum origi- nale adæquatè fumptum, hoc eft, tam quoad mat- terialem, quàm formalem, dicit habitu- nem ad commutabile bonum, concedo; inadæ- quatè fumptum, quantum ad rationem formalem conftitutivi, nego; & pariter diftincto con- fequente, etiam nego confequentiam.

Ex didis colliges, quòd peccatum originale fit idem fpecie atoma, & æquale in omnibus homi- nibus, fiquidem & caufa, nimirum Adami pec- catum, & forma huic privationi oppofita, videlicet iuftitiæ originalis, & pœna damni, quæ pro pec- cato originali infligitur, eadem fpecie eft in omni- bus.

